

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Dia del Seminari: «Aixeca't i posa't en camí»

Avui celebren el Dia del Seminari, i ho fem amb aquest lema d'enguany: «Aixeca't i posa't en camí», i sota el patrocini i l'emparda de sant Josep. Perquè, ell, que va fer de pare de Jesús aquí a la terra, que va ser educador i protector seu, ho segueixi fent des del cel amb tots els sacerdots de l'Únic i Etern Sacerdot, i especialment de tots aquells que s'estan preparant per ser-ho, per ser un altre Crist; i també per tots aquells que són cridats pel Senyor a seguir-lo en aquest camí i que potser no han donat encara la seva resposta a la crida.

Perquè vocació vol dir precisament això, crida, i és per això que en el Dia del Seminari preguem pels seminaristes però també diem que «preguem per les vocacions», o sigui per tots aquells que reben la crida a seguir-lo, perquè tinguin la llum i la força necessàries per donar el pas de deixar-ho tot i per anar amb Jesús; perquè com Maria s'aixequin i es posin en camí.

Tots a la vida hem rebut una crida, una vocació. La primera és la de la vida mateixa, després la del baptisme que ens ha configurat com a fills de Déu en Jesucrist, el Fill de Déu. I a més, rebem també la crida a un camí concret per viure la nostra condició de cristians batejats. Déu, a l'Antic Testament, havia cridat a alguns a una missió especial dins del seu poble: els patriarques i els profetes. Déu va cridar també després Maria a una missió única, la de ser Mare del Fill de Déu, Mare de Déu. I Jesús va cridar també els seus apòstols a seguir-lo, a estar amb Ell i enviar-los

a predicar. Perquè tota crida comporta també una missió, la nostra missió en aquesta vida.

Gràcies a Déu, a la nostra diòcesi de Terrassa, tenim el Seminari que va ser creat pel bisbe Mons. Josep Àngel Saiz Meneses el 29 de juny de 2006. Han passat anys, i són ja quaranta-sis els que han estat ordenats de preveres en aquests anys; i actualment són divuit els que es preparen al Seminari per a ser-ho també.

No deixa de ser un miracle que, en el context del món actual, en l'ambient que ens

envolta a tots, amb la secularització i el materialisme que ens envaeix, hi hagi nois que han estat capaços de donar aquest pas. El mateix miracle que va fer que aquells dotze primers apòstols ho deixessin tot també per anar amb Jesús a una aventura que ells no sabien on els portaria.

És per això que hem de pregar, i no només avui, sinó tots els dies de l'any perquè siguin molts els que el Senyor cridi i molts també els que s'aixequin i es posin en camí; en camí de seguir Jesús i portar-lo als germans, i donin una resposta valenta i sobretot confiada a la crida rebuda. Una resposta confiada en l'amor que Déu els té, a ells i també a tots aquells que un dia seran enviats.

Ara per ara tenim encara sacerdots, i també diaques, a prop nostre, tenim parròquies més o menys a prop de casa, tenim misses a moltes hores i podem escollir, tenim sacerdots

que ens perdonen els pecats en nom de Déu i ens administren els sacraments.

Però no oblidem que això és un do, una gràcia, i tots som responsables de demanar aquesta gràcia, i de col·laborar i contribuir per tal que es continuï fent present als nostres pobles i ciutats. Preguem per les vocacions al sacerdoti avui, i recollim també la col·lecta per tot el que ja podeu imaginar que això suposa de despeses i d'esforç econòmic. Hem de ser-ne conscients i responsables, i sobretot donar moltes gràcies a Déu pel que ens dona.

ENTREVISTA

El pas de la felicitat

IGNASI CASAS VICENTE

L'ignasi va ser missioner al Perú durant sis anys. En aquell país va estudiar Filosofia i bona part de Teologia. En tornar, després de fer uns Exercicis Espirituals ignasians, va entrar al Seminari de Terrassa. «Vaig fer el pas perquè només podia ser feliç absolutament fent la voluntat de Déu amb l'amor que Ell em donava», assegura l'Ignasi Casas, actualment al curs propedèutic i acabant els estudis de Teologia.

A la família tens un beat il·lustre. Això ha influenciat en la teva decisió?

I tant! Per tres raons: perquè, en descobrir la realitat de Déu i de la seva gràcia vaig entendre que tenir un beat màrtir al cel era posseir un intercessor allà mateix; també perquè sabia que la mort dels màrtirs era llavor de nous cristians —de fet, veia com havia encaminat la meua família cap a Déu—; i, finalment, perquè en considerar l'heroisme del meu tiet avi, el beat Josep Casas Ros, m'estimulava a donar la vida pels grans ideals enmig d'un món mediocre i fals.

Què representa per a tu el seu testimoni?

Un testimoni de la veritat, una imatge viva de Jesús. El seu testimoni, segellat amb la seva sang, em diu que la veritat consisteix que Jesús és Rei de tots, i que pertanyen al seu regne els qui escolten les seves inspiracions, i que no en pertanyen els que no les escolten. En efecte, no pertanyen, no perquè no tingui poder, sinó perquè han volgut ells. Per això, Jesús, amb el seu poder, els deixarà fora, a les tenebres.

Per què ets feliç al Seminari?

Perquè jo ja participo del bé que se'm descobrirà en plenitud al cel. Perquè confio en la gràcia de Déu. Encara que tingui dificultats, encara que sofreixi temptacions, encara que pateixi persecucions, tot ho puc amb la gràcia de Déu, i aquesta sé que l'obtindrà amb la pregària diària, perquè així ho ha promès Déu i així ho experimento.

Òscar Bardají i Martín

BISBAT DE TERRASSA

FUNDACIÓ ESCOLA I VIDA

Educar en l'admiració

El 23 de febrer, la Dra. Katherine L'Ecuycer, pedagoga, pronuncià una conferència als professors de les escoles de la diòcesi de la Fundació Escola i Vida sobre «Educar en l'admiració».

Entre altres coses, destacà que l'admiració és la capacitat de veure les coses i de sentir com si les veiessis la primera vegada. L'admiració és no donar res per suposat. L'admiració és una capacitat innata dintre de l'infant. I això és el que el porta al desig de conèixer. L'ésser humà porta a dintre aquest desig de conèixer.

L'infant és un ésser humà lliure que té inscrita aquesta capacitat innata de desitjar aprendre. Els adults vivim normalment en el passat i en el futur. Però un infant viu en el present. I això és una qualitat preciosa que hauríem d'aprendre. A més a més, tenir-ho en compte ens ajuda a entendre'ls.

El consumisme fa que l'infant doni el món per suposat, les coses, el tenir. El consumisme és el que més mata l'admiració. I fa que pensi que tot el món, totes les persones s'ha-

gin de comportar tal com «jo ho vull», perquè «jo soc el centre del món». L'excés de coses satura els sentits i, per tant, et torna insensible. Per això educar en el silenci és tan important.

El que admira realment és la bellesa com a expressió visible de la veritat i de la bondat. Plató va dir «la potència del bé s'ha refugiat en la natura d'allò que és bell». I sant Tomàs d'Aquino afirma que la Bellesa és l'expressió visible de la Bondat i de la Veritat.

Quina és la relació entre l'admiració i el misteri? El misteri és l'oportunitat infinita per a conèixer, perquè és allò que no podem entendre del tot, però sí que cada vegada podem anar aprenent i entenent més sobre allò. Per això als infants els atrau tant el misteri. Perquè són conscients de la seva petitesa i no els humilia ni els molesta el fet de no poder arribar a abraçar tot el coneixement sobre quelcom. En canvi, els adults no ho portem tan bé i per això ens costa (perquè ens incomoda, ens fa sentir insegurs...).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El mejor «GPS»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al usar un GPS, deseamos que el aparato sea apto para alcanzar el «Sistema de Posicionamiento Global». Pero, si aspiramos más alto, afirmamos decididamente que conocemos al mejor Guía: Cristo es «el Camino, la Verdad y la Vida». Él nos conduce; con su ayuda podemos definir el lugar en el que nos encontramos, nuestra realidad; en Jesús conocemos cómo llegar al punto donde él nos espera.

La Cuaresma nos llama a la conversión. Dejémosnos inspirar por los santos, esos grandes seguidores del Señor. San José será custodio de Jesús y María, aunque esto le requiera «cambiar de camino», modificar sus previsiones en el seguimiento de la voluntad de Dios.

José, que conoce la realidad, aceptándola, se dispone a la escu-

cha de la Palabra de Dios y entrega su vida con valentía y amor. Como él, cada uno de nosotros, siempre y especialmente en los momentos de prueba, estemos atentos a la voz del Señor, confiemos en él y sigamos el plan de amor que nos propone.

La Sagrada Familia, guiada por las indicaciones divinas, anduvo por caminos no siempre fáciles, pero siempre conducentes a vivir juntos la voluntad del Padre. En el proceso sinodal, ellos nos invitan a caminar unidos, a desarrollar la capacidad de amar a Jesús y a la Iglesia.

Que María nos comunique los sentimientos de su Hijo; vivamos nuestro camino cuaresmal: conozcamos nuestra realidad, aceptémosla y convirtámonos siguiendo el camino que Jesús nos indique.

Lectures de la missa diària i santoral

20. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Ambrós de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-16].

Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30].

Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47].

Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Divendres [Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30].

Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dissabte [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38].

Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzarè, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ † Diumenge vinent, V diumenge de Cuaresma (lit. hores: 1a setm.)

[Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o bé: Jn 11,3-7.17.20-27.33b-45)].

Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita; entre els seus fills veig el qui jo vull per rei». Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu Ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor».

Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap». I Samuel afegí: «¿No queda cap més fill?». Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat». Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí». Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell». Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a ves-sar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bon dat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41)

(Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «¿No és aquell home que veiem assegut captant?». Uns responien: «Sí que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí que el soc».

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu». Però altres responien: «¿Com és possible que un pecador faci tals miracles?». I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, ¿tu, què en dius, d'ell?». Ell contestà: «Que és un profeta». Li respongueren: «¿Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?». I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «¿Creus en el Fill de l'home?». Ell respongué: «I, ¿qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu». Li diu ell: «Hi crec, Senyor». I l'adorà.

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa, 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor le dijo a Samuel: «Llena la cuerna de aceite y vete, por encargo mío, a Jesé, el de Belén, porque entre sus hijos me he elegido un rey.» Cuando llegó, vio a Eliab y pensó: «Seguro, el Señor tiene delante a su ungido.» Pero el Señor le dijo: «No te fijes en las apariencias ni en su buena estatura. Lo rechazo. Porque Dios no ve como los hombres, que ven la apariencia; el Señor ve el corazón.» Jesé hizo pasar a siete hijos suyos ante Samuel; y Samuel le dijo: «Tampoco a estos los ha elegido el Señor.» Luego preguntó a Jesé: «¿Se acabaron los muchachos?». Jesé respondió: «Queda el pequeño, que precisamente está cuidando las ovejas.» Samuel dijo: «Manda por él, que no nos sentaremos a la mesa mientras no llegue.» Jesé mandó a por él y lo hizo entrar: era de buen color, de hermosos ojos y buen tipo. Entonces el Señor dijo a Samuel: «Anda, úngelo, porque es este.» Samuel tomó la cuerna de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. En aquel momento, invadió a David el espíritu del Señor, y estuvo con él en adelante.

Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 5,8-14)

Hermanos:

En otro tiempo erais tinieblas, ahora sois luz en el Señor. Caminad como hijos de la luz —toda bondad, justicia y verdad son fruto de luz—, buscando lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciadlas. Pues hasta da vergüenza mencionar las cosas que ellos hacen a escondidas. Pero la luz, denunciándolas, las pone al descubierto, y todo descubierto es luz.

Por eso dice: «Despierta, tú que duermes, levántate de entre los muertos, y Cristo será tu luz»

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41)

(Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar Jesús vio a un hombre ciego de nacimiento, escupió en tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé» (que significa Enviado). Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo.» Otros decían: «No es él, pero se le parece.» Él respondía: «Soy yo.»

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé, y veo.» Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado.» Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta.» Le replicaron: «Empeccado naciste tú de pies a cabeza, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús les dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es.» Él dijo: «Creo, Señor.» Y se postró ante él.

COMENTARI

La llum de la Vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

«Alegreu-vos, feu festa, estigueu contents, sereu alletats amb l'abundància del consol». Són les paraules del cant d'entrada de la celebració de l'Eucaristia d'aquest diumenge.

Podem estar contents perquè «El Senyor, el nostre bon pastor (el nostre bon guia), il·lumina la nostra vida, i se'ns demana viure com a fills de la llum que "donen fruits de bondat, justícia i veritat. Aquestes són les coses que agraden al Senyor"».

La vista és un gran do que Déu ens ha donat, i aquells que hi tenen dificultats, o que l'han anat perdent, ho saben molt bé. És trist néixer cec, i potser més encara perdre la vista.

El gran signe que realitza Jesús guarint un cec de naixement ens prepara per entendre que Ell és la llum que ve a il·luminar les nostres vides.

La narració evangèlica ens mostra tot un itinerari vers la llum: ser tocat per Jesús posant-li fang als ulls (com si fos una nova creació), anar-se a banyar a la piscina (com un baptisme), tornar veient-hi (renéixer a una nova vida plena de llum) i, finalment, reconèixer qui li ha obert els ulls, creure en Ell i adorar-lo (viure amb goig la fe rebuda).

L'actitud del cec no és passiva. La seva postura va evolucionant a mesura que es fa conscient de la seva nova realitat i és capaç de respondre amb serenitat als qui l'interroguen. Quan es troba Jesús, fa professió de la seva fe.

A nosaltres sant Pau ens diu: «Desvetlla't tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà».

Jesús ens convida a passar del nostre interès per la bona llum que els ulls del nostre cos poden tenir, a la llum en l'esperit que ens dona la fe i que ens fa veure totes les realitats de la vida amb una altra dimensió.

Jesús se'ns acosta i ens crida a veure-hi més clar, a veure més enllà de les coses materials, a veure'ns a nosaltres mateixos, als altres, al món sencer; a veure i viure en l'amor de Déu i la seva Gràcia que ho omple tot de llum.

Jesús és la llum del món, i amb Ell no viurem a les fosques. Deixem-nos tocar i rentar per Ell i la gran realitat la veurem amb tota claredat.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 19, a les 10.30 h. Mons. Cristau celebra la Missa a YVE amb motiu del Dia del Seminari amb assistència dels seminaristes de Terrassa. / **A les 11 h.** Mn. Eduardo Pire Mayol, secretari general i canceller i delegat episcopal de Litúrgia i Religiositat popular presideix la Missa de la *Domínica Laetare* a la Parròquia de Sant Pere de Terrassa. Organitzada per la Schola Cantorum de Terrassa.

Del 19 al 24. Exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui. Predica Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona.

Dimecres 22, a les 19 h. El Sr. Bisbe predica la segona conferència quaresmal a la Catedral: «La conversió i la pregària en el papa Benet».

Dijous 23, a les 13 h. El bisbe Salvador presideix la Missa i el dinar de la festa de Sant Josep Oriol a la Residència Sacerdotal de Barcelona.

Divendres 24, a les 10 h. Sessió de formació conjunta a Càritas diocesana a càrrec de D. Vicente Martín, delegat de Càritas Espanya. / **A les 12.30 h.** el bisbe Salvador presideix la Missa i el dinar amb motiu del final dels exercicis

per a preveres a Caldes de Montbui. / **A les 19.30 h.** el bisbe Salvador presideix la Missa amb motiu de la renovació de vots de les Filles de la Caritat a la Fundació Busquets de Terrassa.

Dissabte 25, a les 11 h. Mons. Cristau concelebra a l'ordenació episcopal de Mons. David Abadías Aurín, bisbe auxiliar de Barcelona, a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Diumenge 26, a les 17 h. El bisbe Salvador presideix la Missa de cloenda del recés d'Effetà a la presó de joves de Quatre Camins.

Notícies

Benedicció d'un nou pis social a Mollet del Vallès. El dimarts 7 de març, al vespre, Mons. Cristau va celebrar la benedicció d'un pis social de Càritas a Mollet del Vallès per a famílies en situació vulnerable. L'acompanyaren Mons. David Abadías, rector i bisbe auxiliar electe de Barcelona, la

directora de Càritas diocesana de Terrassa i d'altres assistents.

Trobada diocesana de famílies. El dissabte dia 11, al Col·legi Pureza de Maria de Sant Cugat del Vallès va tenir lloc la primera trobada diocesana de Pastoral familiar amb el lema «Cuidem les famílies». Mons. Cristau dirigí la pregària inicial. Mn. Oriol Gil, delegat episcopal de Pastoral Familiar presentà els *Itineraris catecumenals per a la vida matrimonial*, document del Dicasteri per als Laics, Família i Vida.

Recés de diaques i aspirants. El dissabte 11 de març, Mn. Xavier Blanco, rector de Castellar del Vallès i de Sant Feliu del Racó, va predicar el recés de Quaresma als diaques permanents

i als candidats a la Casa d'Espiritualitat de la Sagrada Família de Rubí. El Sr. Bisbe es va fer present a la darrera part de la trobada.

Missa a Santa Maria de les Arenes de Terrassa. El diumenge 12, Mons. Cristau celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Maria de les Arenes de Terrassa, i es reuní amb les juntes de les confraries i germandats.

Romiatge de Sabadell a Montserrat. El diumenge 12, a la tarda, el Sr. Bisbe presidí la Missa a la Basílica de la Mare de Déu de Montserrat en el romiatge de la ciutat de Sabadell al santuari. Abans de la Missa, el P. Abat saludà els romeus.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Día del Seminario: «Levántate y ponte en camino»

Hoy celebramos el Día del Seminario, y lo hacemos con el lema de este año: «Levántate y ponte en camino» y bajo el patrocinio y el amparo de san José. Porque, él, que hizo de padre de Jesús aquí en la tierra, que fue su educador y protector, lo siga haciendo desde el cielo con todos los sacerdotes del Único y Eterno Sacerdote, especialmente con todos aquellos que se están preparando para serlo, para ser otro Cristo, y también para todos aquellos que son llamados por el Señor a seguirle en este camino y que quizá no han dado todavía su respuesta a la llamada.

Porque vocación significa precisamente eso, llamada, y es por eso que en el Día del Seminario pedimos por los seminaristas pero también decimos que «oramos por las vocaciones», o sea por todos aquellos que reciben la llamada a seguirlo, para que tengan la luz y la fuerza necesarias para dar el paso de dejarlo todo y seguir a Jesús; para que como

María se levanten y se pongan en camino.

Cada uno de nosotros hemos recibido una llamada, una vocación. La primera es la de la vida misma, después la del bautismo que nos ha configurado como hijos de Dios en Jesucristo, el Hijo de Dios. Y, además, recibimos también la llamada a un camino concreto para vivir nuestra condición de cristianos bautizados. Dios, en el Antiguo Testamento, había llamado a algunos a una misión especial dentro de su pueblo: los patriarcas y los profetas. Dios llamó también después a María a una misión única, la de ser Madre del Hijo de Dios, Madre de Dios. Y Jesús llamó también a sus apóstoles a seguirle, a estar con Él, y a enviarlos a predicar. Porque toda llamada, toda vocación conlleva también una misión, nuestra misión en esta vida.

Gracias a Dios, en nuestra diócesis de Terrassa, tenemos el Seminario que fue creado por el obispo

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses el 29 de junio de 2006. Han pasado años, y son ya cuarenta y seis los que han sido ordenados de presbíteros en estos años; y actualmente son dieciocho los que se preparan en el Seminario para serlo también.

No deja de ser un milagro que, en el contexto del mundo actual, en el ambiente que nos rodea a todos, con la secularización y el materialismo que nos invade, haya jóvenes que hayan sido capaces de dar este paso. El mismo milagro que hizo que aquellos doce primeros apóstoles lo dejaran todo también para ir con Jesús a una aventura que ellos no sabían adónde les llevaría.

Por eso debemos rezar, y no sólo hoy sino todos los días del año, para que sean muchos los que el Señor llame y muchos también los que se levanten y se pongan en camino; en el camino de seguir a Jesús y llevarlo a sus hermanos, y den una respuesta valiente y sobre todo confiada a

la llamada recibida. Una respuesta confiada en el amor que Dios les tiene, a ellos y también a todos aquellos a los que un día serán enviados.

Por ahora tenemos todavía sacerdotes, y también diáconos, cerca de nosotros, tenemos parroquias más o menos cerca de casa, tenemos misas a muchas horas y podemos escoger, tenemos sacerdotes que nos perdonan los pecados en nombre de Dios y nos administran los sacramentos.

Pero no olvidemos que esto es un don, una gracia, y todos somos responsables de pedir esta gracia, y de colaborar y contribuir a que se siga haciendo presente en nuestros pueblos y ciudades. Oremos pues por las vocaciones al sacerdocio hoy, y ayudemos también con la colecta por todo lo que ya podéis imaginar que esto supone de gastos y de esfuerzo económico. Debemos ser conscientes y responsables, y dar muchas gracias a Dios por lo que nos da.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

